

Týždeň od 19. do 25. júla

HRIECH V CIRKVI: MORÁLNA INTEGRITA (1. KORINŤANOM 5–7)

TEXTY NA TENTO TÝŽDEŇ

1Kor 5,1–13; 2Kor 2,5–10; 1Kor 6,1–13; 1Tes 4,1–8; 1Kor 6,19–7,9

ÚVODNÝ TEXT

¹⁹A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? ²⁰Boli ste draho vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele. (1Kor 6,19.20)

Našu myseľ môžeme prirovnať k špongii – všetko, čo do nej cez zmysly prenikne, v nej aj zostáva. Väčšinu týchto vnemov si síce neuvedomujeme (keby sme si mali pamätať úplne všetko, nedokázali by sme jasne uvažovať), no napriek tomu sú v nás uložené. Do veľkej miery potom formujú naše myšlienky, pocity aj samotné konanie.

Práve preto sme aj my kresťania takí náchylní nechať sa ovplyvniť negatívnymi vplyvmi nášho okolia. Kresťanská cirkev s týmto problémom zápasila už od svojho vzniku. Kde sa napríklad vzalo svätenie nedele? Vymyslela si ho cirkev len tak z ničoho? Určite nie. Tento zvyk prenikol do cirkvi z okolitej kultúry.

Tento princíp vidíme jasne pôsobiť aj v Korinte. Po tom, čo sa Pavol venoval problému rozkolov a skupinkárstva (1. Korinťanov 1–4), prechádza k otázkam sexuálnej nemravnosti, súdnych sporov, prostitúcie a spolužitia v manželstve či slobodnom stave (1. Korinťanom 5–7). Na veriacich v Korinte mali svetské štandardy obrovský vplyv. Práve rozdelenie zboru, opísané v úvodných kapitolách, pripravilo pôdu pre morálny úpadok, ktorý Pavol kritizuje v ďalšej časti listu. Pri našom štúdiu budeme sledovať, ako sa Pavol stavia k tomuto hriechu v cirkvi a čo sa z jeho prístupu môžeme naučiť my dnes.

OSNOVA LEKCIE

Štvrtá lekcia sa venuje (vo svetle 1. Korinťanom 5–7) citlivým otázkam morálky, sexuality a vnútro-cirkevných sporov. Pavol vo svojom texte pripomína, že naše telá sú chrámom Svätého Ducha, a preto má naša identita v Kristovi určovať aj naše praktické konanie.

- 1Kor 5,1–2: Škandál nemravnosti a reakcia zboru (nedeľa)
- 1Kor 5,5–7: Zmysel cirkevnej disciplíny a nápravy (pondelok)
- 1Kor 6,1–4: Riešenie sporov v rámci kresťanského spoločenstva (utorok)
- 1Tes 4,3–8: Povolanie k posväteniu a čistote (streda)
- 1Kor 6,18–20: Telo ako chrám Svätého Ducha (štvrtok)

NESÚLAD MEDZI VIEROU A KONANÍM

⁹V liste som vám napísal, aby ste sa nestýkali so smilníkmi. ¹⁰Nie však vôbec so smilníkmi tohto sveta či s lakomcami, vydieračmi a modloslužobníkmi, veď to by ste museli odísť zo sveta. ¹¹Ale teraz som vám napísal, aby ste sa nestýkali s takým, ktorý sa nazýva bratom, no pritom je smilník, lakomec, modloslužobník, rúhač, opilec alebo vydierač; s takými ani len nejedávajte! ¹²Veď prečo by som mal súdiť tých, čo sú mimo nás? Nesúдите vari tých, čo sú vnútri? ¹³Tých však, čo sú mimo, bude súdiť Boh. Odstráňte zlého spomedzi seba! (1Kor 5,9–13)

Počas celej histórie kresťanstva sa teológovia, duchovní aj laici venovali štúdiu Novej zmluvy, aby pochopili ideálnu podobu cirkvi. Často s obdivom hľadáme napríklad na cirkev v Skutkoch apoštolov. Pritom však ľahko zabúdame na jeden podstatný fakt: cirkev tvoria ľudia, ktorí majú svoje chyby. Novú zmluvu však môžeme skúmať aj z opačnej strany – aby sme zistili, akých nedostatkov sa má cirkev vyvarovať. Pavlove listy do Korintu sú v tomto smere ideálnym východiskom.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si text 1Kor 5,1–13. O akom škandále Pavol v tejto pasáži píše a z akého dôvodu je táto situácia taká poburujúca?

Slovné spojenie „s manželkou svojho otca“ (1Kor 5,1) naznačuje, že Pavol hovorí o neprípustnom intímnom vzťahu medzi mužom a jeho nevlastnou matkou. O tejto situácii sa apoštol dozvedel pravdepodobne od veriacich „z domu Chloé“ (1Kor 1,11). Išlo o taký vážny hriech, „akého niet ani medzi pohanmi“ (1Kor 5,1). Napriek tomu k nemu došlo v prostredí ranej cirkvi! Pavlova reakcia v 1Kor 5,1.2 jasne odráža jeho zdesenie nad tým, že sa niečoho takého dopustil niekto z veriacich.

Tento neblahý stav však naberá na obrátkach. Pavla ešte viac šokuje zistenie, že Korinťania namiesto zármutku nad vzniknutou situáciou pociťovali určitý druh pýchy na to, ako dokážu takýto hriech tolerovať (1Kor 5,1.2). Jeho cieľom je preto usmerniť nielen onoho hriešnika, ale aj celé spoločenstvo za očividný rozpor medzi tým, čo vyznávajú, a tým, ako žijú. Pavol opakovane zdôrazňuje, že ľahostajnosť cirkvi k tomuto krvismilstvu je neprípustná a vyžaduje si nápravu. Považovať takýto sexuálny škandál za dôvod k hrdosti, či sa ním dokonca vystatovať (1Kor 5,2.6)? To už bolo pre Pavla priveľa. Čo sa to s tými ľuďmi vlastne dialo?

V texte chýba jasné vysvetlenie, prečo bolo korintské spoločenstvo voči tomuto mužovi také zhovievavé. Bol snáď vplyvným a majetným členom, z ktorého podpory cirkev profitovala? Alebo si azda nesprávne vysvetľovali zásadu, že „všetko smiem“ (1Kor 6,12), a preto situáciu nevnímali v pravom svetle? Skutočný dôvod nepoznáme.

Bez ohľadu na skutočné pohnútky, Korinťania úplne prehliadali fakt, že ide o flagrantné porušenie Písma (3Moj 18,7.8). A čo je ešte horšie, namiesto pokánia boli na takýto postoj hrdí!

■ **Ktoré skutočnosti Písmo jednoznačne odsudzuje, no nám ako cirkvi hrozí, že ich budeme v mene „lásky“ a „prijatia“ prehliadať a tolerovať?**

APLIKÁCIA

RIEŠENIE ŠKANDÁLOV

²A vy sa ešte vystatujete, nie aby ste sa radšej rmútili a vylúčili spomedzi seba toho, kto sa takéhoto činu dopustil. ³Ja sám, hoci telesne vzdialený, no duchom prítomný, už som – akoby prítomný – rozhodol, že toho, čo to urobil, ⁴treba v mene nášho Pána Ježiša, keď sa zídeme vy a môj duch, s mocou nášho Pána Ježiša ⁵vydať satanovi na záhubu tela, aby bol duch v Pánov deň zachránený. ⁶To, čím sa chváľte, nie je dobré. Neviete azda, že trochu kvasu prekvásí celé cesto? ⁷Vyčistite starý kvas, aby ste boli novým cestom, keďže ste nekvaseným chlebom; ved' Kristus, náš veľkonočný Baránok, bol obetovaný. (1Kor 5,2–7)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM

Vysporiadať sa s otázkami sexuality je vždy náročné. Bolo to zložité pre Pavla a rovnako je to aj pre nás. V takýchto situáciách musíme zostať verní Biblii a k riešeniu pristupovať s modlitbou a láskou. Nikdy pritom nesmieme strácať zo zreteľa, že našim hlavným cieľom je náprava a obnovenie človeka.

Znova si prečítaj text 1Kor 5,1–13. Aký postup odporúča Pavol pri riešení tejto situácie?

V 1. Korintňanom 5 Pavol objasňuje, že prípady sexuálnej nemravnosti v zbore si vyžadujú disciplinárne opatrenia. Uvádza, že človek žijúci v inceste má byť zo spoločenstva „vylúčený“ (1Kor 5,2.13) a „vydaný satanovi“ (1Kor 5,5). Veriacim prikazuje, aby sa s ním „nestýkali“ (1Kor 5,9.11) a dodáva, že s takým človekom nemajú ani len stolovať (1Kor 5,11). Pavol volí drsný slovník, ktorý môže dnešnému človeku pripadať nevhodný, no jeho vyjadrenia treba vnímať v dobovom kontexte. Treba si tiež uvedomiť, že rieši situáciu verejného a vedomého zotrvávania v hriechu. Extrémne okolnosti si často vyžadujú rázne slová. Krátke objasnenie niektorých pojmov nám preto pomôže lepšie pochopiť jeho zámery.

- Nech je „vylúčený spomedzi vás“ (1Kor 5,2; Roh; aj 1Kor 5,13). Toto vyjadrenie sa vzťahuje na cirkevnú disciplínu.
- „Vdať satanovi na záhubu tela,“ (1Kor 5,5) Keďže sa tento človek svojím životom v neposlušnosti voči Bohu rozhodol odmietnuť Jeho ochranu, stal sa zraniteľným voči vplyvu satana. Tento výraz preto môže jednoducho znamenať: „Nechajte ho niesť následky vlastných rozhodnutí.“
- „Nestýkať sa“ (1Kor 5,9.11), „s takými ani len nejst“ (1Kor 5,11). Úzky kontakt s ľuďmi žijúcimi nemravné, sa považoval za rizikový, pretože hrozilo, že ich správanie začnú napodobňovať aj ostatní. V starovekom svete bolo spoločné stolovanie vnímané aj ako vyjadrenie súhlasu so zdieľanými hodnotami. Každý z nás je náchylný podľahnúť vplyvom svojho okolia, preto sa musíme v rámci svojich možností chrániť – a to obzvlášť v takýchto závažných prípadoch.
- „Aby bol duch v Pánov deň zachránený.“ (1Kor 5,5) Cieľom cirkevnej disciplíny je náprava. Jej zámerom je pomôcť hriešnikovi spamätať sa a viesť ho k tomu, aby zanechal svoj hriešny spôsob života. Práve toto mal Pavol zrejme na mysli pod pojmom „záhuba tela“ (1Kor 5,5). Je dokonca pravdepodobné, že onen muž žijúci v inceste je ten istý kajúcnik, o ktorom sa hovorí v ďalšom liste (pozri 2Kor 2,5–10). Cirkevná disciplína naplní svoj cieľ vtedy, keď sa chybujúci člen vráti k viere a opätovne sa začlení do cirkevného spoločenstva.

APLIKÁCIA

- Ako nájsť rovnováhu medzi použitím cirkevnej disciplíny a konečným cieľom, ktorým je obnova a láska? Uvažujme o prípadoch, keď konanie jednotlivca ohrozuje celé spoločenstvo. Ako môžeme chrániť morálnu integritu cirkvi a popritom sa modliť a konať tak, aby sme dotýčenému pomohli nájsť cestu späť k Bohu?

OCHRANA IDENTITY CIRKVI

¹Ak má niekto z vás spor s iným, ako sa opováži súdiť sa pred nespravodlivými, a nie pred svätými? ²Ved' či neviete, že svätí budú súdiť svet? Ak teda vy máte súdiť svet, nie ste schopní rozsúdiť maličkosti? ³Vari neviete, že budeme súdiť anjelov, o čo viac veci všedného života? ⁴Keď teda máte spory vo veciach všedného života, beriete si za sudcov takých, ktorí nemajú v cirkvi vážnosť? ... ¹²Všetko smiem, no nie všetko mi osoží. Všetko smiem, ale ja sa ničím nedám zotročiť. ¹³Pokrmý sú pre žalúdok a žalúdok pre pokrmý! Boh však obráti i jedno, i druhé navivoč. No telo nie je pre smilstvo – je pre Pána a Pán pre telo. (1Kor 6,1–4.12.13)

V texte 1Kor 6,1–11 Pavol nadväzuje na predchádzajúce úvahy o tom, aký postoj majú veriaci zaujať pri riešení sporov medzi členmi cirkevného spoločenstva.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si 1Kor 5,3.12.13 a 6,1–13. Čo sa Pavol snaží naučiť Korintánov? Čo si z jeho rád môžeme vziať my dnes?

Grécky výraz *pragma* (1Kor 6,1), preložené ako „spor“, je všeobecný termín, ktorý znamená „vec“, záležitosť“. V tomto kontexte však označuje právny spor. Je dôležité zdôrazniť, že text 1Kor 6,1–11 nehovorí o trestnoprávných deliktach. Právomoc civilných súdov v trestných veciach potvrdzuje Pavol v Rim 13,1–5. Tu sa však venuje občianskoprávnemu sporu, ktorý spomína hneď po téme sexuálnej nemravnosti – presne podľa vzoru Mojžiša v 5Moj 22,22–24. To jasne dokazuje, že Pavol pri riešení zborových problémov dôsledne vychádzal zo Starej zmluvy.

Skutočnosť, že text 1Kor 6,1–11 je zasadený medzi pasáže venované sexuálnej nemravnosti (1. Korintánom 5 a 1Kor 6,12–20), môže naznačovať, že aj „spor“ spomínaný v 1Kor 6,1 súvisí s touto témou. Nevieme s istotou, o čo presne išlo – či o bežný občiansky spor, napríklad o majetok, alebo o problém etického a sexuálneho charakteru.

Bez ohľadu na to, o aký „spor“ (*pragma*) v skutočnosti išlo, Pavla trápilo, že členovia zboru hľadali spravodlivosť na civilných súdoch. Nemali si tieto záležitosti vydiskutovať v rámci svojho kresťanského spoločenstva ako bratia a sestry, namiesto toho, aby sa sťažovali pred „nespravodlivým“ (1Kor 6,1)?

Existuje tiež domnienka, že stranami sporu v 1Kor 6,1 sú otec a syn spomínaní v 1Kor 5,1. Pre pochopenie hlavnej myšlienky však nie je nevyhnutné poznať presné pozadie konfliktu. Pavlovi išlo predovšetkým o dobré meno cirkvi a o to, ako kresťanskú komunitu vníma okolitý svet. Veriaci by nemali „prať špinavú bielizeň“ na verejnosti (1Kor 6,6) ani používať svetské inštitúcie na riešenie vnútorných záležitostí zboru. V rímskom súdnictve sa často nadržovalo bohatým a politicky vplyvným ľuďom. Kresťania však majú súdiť podľa Kristovho príkladu a jasne sa tak odlišiť od svetských štandardov.

- **Pouvažuj nad Pavlovým zoznamom nerestí v textoch 1Kor 5,10.11 a 1Kor 6,9.10. Prečo kladie sexuálne poklesky na rovnakú úroveň s hriechmi, ako sú modloslužba, krádež, lakomstvo či vydieranie?**

APLIKÁCIA

LIEK NA SEXUÁLNU NEMRAVNOSŤ

³Lebo toto je Božia vôľa: vaše posvätenie, aby ste sa zdržiavali smilstva ⁴a ažďý z vás aby vedel žiť so svojou vlastnou ženou sväto a s úctou, ⁵nies s náruživou žiadostivosťou ako pohania, ktorí nepoznajú Boha. ⁶V tejto veci nech nikto nevybočuje z medzí a nech nepodvádza svojho brata, pretože Pán sa za to všetko pomstí, ako sme vám to už prv povedali a dosvedčili. ⁷Ved' Boh nás nepovolal k nečistote, ale k posväteniu. ⁸Kto teda toto odmieta, neodmieta človeka, ale Boha, ktorý vám dáva svojho Svätého Ducha. (1Tes 4,3–8)

OSOBNÉ ŠTÚDIUM Prečítaj si 1Tes 4,1–8. Čo hovorí táto pasáž o súvislosti medzi posvätením a zdržiavaním sa sexuálnej nemravnosti?

Hoci Pavol v týchto textoch adresoval svoje slová konkrétnym ľuďom, uvedený princíp je všeobecne platný pre všetkých kresťanov. To nás však opäť privádza k otázke: Čo sa vlastne v Korinte dialo? Kde bol pôvod všetkých spomínaných problémov?

Zdá sa, že niektorí Korintčania nadobudli presvedčenie, že vďaka slobode v evanjeliu si môžu dovoliť úplne všetko. Tvrdili, že podobne ako žalúdok slúži na jedlo, tak aj telo je určené na sex a sex pre telo (1Kor 6,13). Pavol však oponuje, že ide o hrubé prekrútenie kresťanskej slobody. Život bez morálnych zásad v sexuálnej oblasti popiera našu identitu v Kristovi a je zneužitím slobody, ktorú sme v evanjeliu prijali (Rim 8,2; Gal 5,13). Boli sme totiž vyslobodení z moci hriechu, a nie „oslobodení“ k tomu, aby sme v ňom pokračovali (Rim 8,2; Rim 6,18.22). V skutočnosti „telo je... pre Pána a Pán pre telo“ (1Kor 6,13). Patríme Kristovi (1Kor 6,15), a preto naša podstata musí určovať aj naše konanie. Tieto dve roviny sú neoddeliteľne späté, čo Pavol v 1. Korintanom 6 vysvetľuje tromi rôznymi spôsobmi.

- V prvom rade sme definovaní ako tí, čo boli *umytí, posvätení a ospravedlnení* „v mene Pána Ježiša Krista a v Duchu nášho Boha“ (1Kor 6,11). Zoznam hriechov z 1Kor 6,9.10, rovnako ako sexuálna nemravnosť, ktorú Pavol odsudzuje v 1Kor 6,12–20, sú nezlučiteľné so životom človeka, ktorý prešiel procesom očistenia, posvätenia a ospravedlnenia.
- Po druhé, sme *údmi Krista* (1Kor 6,15). Z toho vyplýva, že máme byť zjednotení s Kristom (1Kor 6,17). Sexuálna nemravnosť však toto duchovné puto narúša (1Kor 6,13.15). Pavol vysvetľuje, že ten, kto sa oddá mimomanželskému styku, stáva sa s druhou osobou „jedným telom“ (1Kor 6,16). Práve naše zjednotenie s Kristom prostredníctvom Ducha má byť základným meradlom kresťanskej etiky v oblasti sexuality.
- Po tretie, naše telo je „*chrámom Svätého Ducha*“ (1Kor 6,19.20). Jedinou cestou k čistému životu a zachovaniu morálnej integrity v oblasti sexuality je blízky vzťah s Kristom prostredníctvom Svätého Ducha. Na inom mieste Pavol popisuje túto skúsenosť byť chrámom Ducha ako výzvu, aby sme „odovzdávali svoje telá ako živú, svätú, Bohu príjemnú obeť“ (Rim 12,1).

APLIKÁCIA ■ Uvažuj o spúšti a skaze, ktoré sexuálne hriechy spôsobili v dejinách ľudstva. Čo nám tento pohľad napovedá o tom, s akou vážnosťou by mal kresťan pristupovať k tejto otázke?

MANŽELSTVO A SLOBODNÝ STAV

¹⁸Vyhýbajte sa smilstvu! Každý hriech, ktorého sa človek dopustí, je mimo tela. Kto však smilní, hreší proti vlastnému telu. ¹⁹A vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha, ktorý vo vás prebýva a ktorého máte od Boha? ²⁰Boli ste drahó vykúpení. Oslavujte teda Boha vo svojom tele. ⁷¹Pokiaľ ide o to, čo ste písali: Dobré je, ak sa muž nedotýka ženy. ... ⁶Uvádžam to však ako možnosť, nie ako príkaz. ⁷Želal by som si, aby všetci ľudia boli ako ja, ale každý má od Boha svoj vlastný dar: jeden tak, druhý inak. (1Kor 6,18–20; 7,1.6.7)

Pavlovo uistenie, že naše telo „je chrámom Svätého Ducha“ (1Kor 6,19), prichádza ako súčasť varovania pred sexuálnou nemravnosťou. Skutočnosť, že sme chrámom Ducha, je jediný spôsob, ako môžeme viesť svätý život. Cirkev je spoločenstvom kresťanov a má sa jasne odlišovať od okolitého sveta. A je to práve prítomnosť Svätého Ducha, ktorá nám takýto život umožňuje.

**OSOBNÉ
ŠTÚDIUM**

Prečítaj si 1Kor 6,19–7,9. Ako táto pasáž objasňuje praktické uplatnenie výzvy „utekajte pred smilstvom“ (1Kor 6,18; ROH)?

Text 1. Korinťanom 7 prináša dôležité ponaučenia v oblasti sexuality. Túto kapitolu môžeme v zásade rozdeliť na dva celky: (1) rady určené manželom (1Kor 7,1–24) a (2) odporúčania pre ľudí žijúcich v slobodnom stave (1Kor 7,25–40). Obsah tejto kapitoly nás učí, že otvorene hovoriť o otázkach sexuality je nielen dôležité, ale aj potrebné.

Pri štúdiu 1. Korinťanom 7 však nesmieme zabúdať, že Pavol tu reaguje na konkrétne otázky a situácie, ktoré trápili zbor v Korinte. Bez tohto kontextu by sa mohlo zdať, že manželstvo podceňuje, čo však nie je pravda (1Tim 4,1–3; 5,14; pozri aj Heb 13,4). Naopak, Pavol si inštitúciu manželstva vysoko váži.

Je pozoruhodné, že výzva „utekajte pred smilstvom“ (1Kor 6,18) je v texte zasadená medzi pripomenutie nášho spojenia s Kristom (1Kor 6,17) a skutočnosť, že sme chrámom Svätého Ducha (1Kor 6,19). Existuje azda účinnejší spôsob, ako čeliť sexuálnej nemravnosti? Určite nie.

Pamätajme aj na to, že sex je Božím darom, ktorý je však určený výhradne pre manželstvo. Intimita je výsadou zväzku muža a ženy, čo je jediná forma spoluzitia, ktorú Biblia uznáva a pozhŕňa.

Keď Pavol hovorí: „Utekajte pred smilstvom!“ možno má na mysli Jozefov príbeh (1Moj 39,6–18). Písmo uvádza, že keď Jozef čelil zvodom Putifarovej manželky, „vybehol von a utiekol“ (1Moj 39,12). Táto skutočnosť sa v celom príbehu zdôrazňuje najmenej štyrikrát. Hoci to Biblia nespomína priamo, z kontextu vyplýva, že Jozef si zachoval čistotu až do manželstva (1Moj 41,45). Bol to muž naplnený Božím Duchom (1Moj 41,38), ktorého prvoradou túžbou bolo konať správne pred Božou tvárou.

■ **Ako sa môžeme ako cirkevné spoločenstvo brániť pred zvrátenými postojmi k sexualite, ktoré ovládajú dnešnú spoločnosť?**

APLIKÁCIA

PODNETY NA ZAMYSLENIE

V knihe *Poslovia nádeje* si prečítajte kapitolu „Varovné posolstvo“ (AA 298–308; PN 172–177).

Je zaujímavé, že v zozname nerestí v 1Kor 5,10.11 a 1Kor 6,9.10 sú modlárstvo a opilstvo uvedené spolu so sexuálnou nemravnosťou. Ako Pavol pripomína v 1Kor 10,7 (porovnaj s 2Moj 32,1–6), modlárske sviatky sa zvyčajne vyznačovali nadmerným jedením a pitím, čo otváralo dvere sexuálnej nemravnosti (1Kor 10,8). V knihe *Posvätený život* nachádzame nasledovné myšlienky: „Nikto sa nemôže tešiť z požehnania posvätenia, ak zostáva sebecký a nenásytý. ... Je priam neuveriteľné, koľko toho ľudské telo dokáže zničiť. Ak si však vypesťujeme zlozvyk v podobe prejedania sa či nadmerného pitia, postupne tým podkopeme fungovanie celého organizmu. Poddávaním sa zvráteným chutiam a vášňam aj mnohí kresťania ochromujú prirodzené sily svojho organizmu, čím oslabujú svoju telesnú, duševnú aj mravnú odolnosť.“ (SL 25.26)

„Keď sa človek úplne zbaví svojho vlastného ja a zo svojej duše vyhostí všetkých falošných bohov, vzniknuté prázdno vyplní prítomnosť Kristovho Ducha. Takýto človek nadobúda vieru, ktorá koná prostredníctvom lásky a očisťuje dušu od každej morálnej i duchovnej poškvry.“ (HM 1. november 1893)

„Boh sa nás snaží pozdvihnúť k svojmu vznešenému, čistému, nebeskému ideálu. Práve preto v nás neustále pôsobí Jeho Duch. ... Naše prirodzené sklony totiž v sebe nesú zárodoky morálnej smrti, preto tieto sklony musí usmerňovať a naprávať Boží Svätý Duch.“ (Ms 12, 1888)

NÁMETY NA SPOLOČNÉ UVAŽOVANIE

1. Mnohí kresťania v Korinte prejavovali silnú túžbu prispôbiť sa dobovej kultúre a získať si jej uznanie. Prečo takáto snaha tak zásadne ohrozuje identitu kresťana? Čo môžeme urobiť pre to, aby sme sa vyhlili rovnakej chybe a nenechali sa pohltiť tlakom dnešnej spoločnosti?
2. Pavlova rečnícka otázka „Vari neviete, že nepatríte sebe, ale že vaše telo je chrámom Svätého Ducha?“ (1Kor 6,19) uzatvára sériu siedmich otázok v 1. Korintianom 5–6, ktoré sú uvedené formulou „Neviete?“ (1Kor 5,6; 6,2.3.9.15.16.19). Všetky očakávajú kladnú dôraznú odpoveď v zmysle: „Samozrejme, že viete!“ Ako nám tieto otázky pomáhajú pochopiť Pavlove obavy o cirkev? Prečo by sme sa týmito otázkami mali zaoberať aj dnes?
3. Manželstvo pochádza od Boha (1Moj 1,27.28; 2,18–24) a máme ho mať v úcte (Heb 13,4). V dobe, keď ho mnohí vnímajú ako prekonaný prežitok, ako môžeme svetu ukázať, že manželstvo je vzácny Boží dar, ktorý má svoj pôvod priamo v raji?